

متن پرسش

با سلام خدمت استاد طاهرزاده ۱- می خواستم بدانم که استفاده از اشعار عرفانی و معارف آن ها و انس گرفتن با آن در سلوک الی الله چه نقشی دارد؟ فضل و اضافی است و یا ضروری و یا برای مراحل بالاتر بدر می خورد؟ یا مخصوص کسانی است که ذوق شعری دارند؟ ۲- با توجه به اینکه اشعار عرفان عرفائی چون حضرت امام (ره) و حافظ مشحون از تعابیر و اصطلاحات عرفانی است می خواستم ببینم آیا کتابی یا نوشته ای از خودتان یا دیگری وجود دارد که این اصطلاحات را به خوبی و به طور کامل شرح داده باشد؟ ۳- ظاهراً جناب آقای میرباقری (حفظه الله) که در سال ۸۸ در مدرسه فضیه در رابطه با مولوی صحبتی داشته بودند فرموده بودند که از عرفان مولوی مبارزه با کفار در نمی آید یا اینکه در اشعار او هم از حضرت امیر صلوات الله علیه و هم از ابن ملجم مدح شده. می خواستم نظر جناب عالی را در رابطه با مولوی و حافظ بدانم که آیا عرفانشان کاملاً اهل بیته است یا صوفی مسلکانه؟ و یا به عبارتی درصد خلوص عرفانشان چقدر است و چقدر می توان به آن ها اطمینان داشت؟ یا به عبارتی عرفان انقلابی یا عرفان حضرت امام (ره) یا عرفانی متناسب با انقلاب اسلامی در می آید؟ یا با انس با اشعار اینان دچار گوشه گیری نمی شویم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: ۱- اشعار عرفانی گزارش حال عارفان است که می تواند برای انسان راهگشا باشد ۲- شرح سودی از حافظ و یا جمال آفتاب از آقای سعادت پرور خوب است. ۳- مقام معظم رهبری «حفظه الله» در جمع شعرا در سال ۱۳۸۷ فرمودند: مثنوی همان طور که مولوی می گوید: «هُوَ أُصُولُ اَصُولِ الدِّينِ» است و فرمودند: مرحوم مطهری هم با من هم عقیده بود. آیت الله انصاری همدانی می فرمایند یک سالک عارف تا آخر عمر به مثنوی نیازمند است و هیچ وقت از آن بی نیاز نمی شود. موفق باشید